

Warszawa, 6.05.2019 r.

dr hab. Małgorzata Kisilowska
Wydział Dziennikarstwa,
Informacji i Bibliologii
Uniwersytet Warszawski

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Julity Niedźwieckiej-Ambroziak
pt. *Działalność naukowo-informacyjna i jakość usług bibliotek uczelni niepublicznych.*
Studium przypadku bibliotek holdingu TEB Akademia,
napisanej pod kierownictwem prof. dr hab. Ewy Głowackiej

Biblioteki akademickie podlegają współcześnie głębokim przemianom. Przemiany te wiążą się z ewolucją zachowań informacyjnych głównych grup ich użytkowników, które z kolei są konsekwencją zarówno rozwoju technologicznego, jak i reform zachodzących w systemach szkolnictwa wyższego. Zarówno sama dokumentacja tych zmian, jak i badanie skali dostosowania usług bibliotecznych do specyfiki potrzeb użytkowników, to działania wartościowe, ze względu na wzrost samoświadomości grupy zawodowej bibliotekarzy akademickich, jak i zwiększanie możliwości zarządzania zmianą w bibliotece. W tym aspekcie badania opisane przez mgr Julitę Niedźwiecką-Ambroziak stanowią wartościowy i interesujący wkład w wiedzę naukową z obszaru bibliologii i informatologii.

Przedstawiona przez Doktorantkę rozprawa składa się 4 rozdziałów, wstępu i krótkiego zakończenia. Obejmuje 206 stron tekstu, bibliografię w podziale na źródła (63 pozycje) i opracowania (188 pozycji literatury polsko- i anglojęzycznej), spis rysunków i spis tabel oraz rozbudowany aneks, składający się z 6 różnych materiałów uzupełniających, w tym zawierający kwestionariusz ankiety badania jakości funkcjonowania nowych form zbiorów.

Mgr Julita Niedźwiecka-Ambroziak przeprowadziła samodzielne badania ilościowe i jakościowe, przygotowując zapowiadane w tytule studium przypadku bibliotek holdingu TEB Akademia, funkcjonujących w strukturach Wyższych Szkół Bankowych w kilku miastach Polski. To studium przypadku, skoncentrowane na zmianach w obszarze działalności

naukowo-informacyjnej oraz zarządzania jakością usług bibliotek, w tym przypadku bibliotek uczelni niepublicznych, jest jednocześnie celem głównym przedstawianej rozprawy. Działalność naukowo-informacyjna rozumiana jest tutaj bardzo szeroko, jako działalność informacyjna obejmująca wszystkie procesy informacyjne, *ze szczególnym uwzględnieniem działalności naukowej* (Wstęp, s. 7). Nie chodzi więc (a w każdym razie nie wyłącznie) o działalność informacyjną w tradycyjnym rozumieniu, jako ostatni (lub jeden z ostatnich) procesów bibliotecznych, którego celem jest realizacja potrzeb informacyjnych użytkowników. Nie ma też wyłączonego odniesienia do potrzeb informacyjnych w obszarze nauki. Autorka pod zaproponowanym określeniem rozumie szeroko wszystkie aktywności biblioteczne prowadzące do realizacji jej istotowych celów i zadań, a także specyficznie przypisaną bibliotekom naukowym realizację badań naukowych przez ich pracowników.

Główną tezą pracy jest *pokazanie, iż zmiany są nieodłącznym elementem współczesnego bibliotekarstwa, bez względu na to, czy jest ono publiczne, czy też niepubliczne i że jedynie dzięki umiejętnemu dostosowaniu się placówki do zmiennego otoczenia oraz dzięki inicjowaniu i wprowadzaniu zmian do działalności informacyjno-bibliotecznej, biblioteka może zajmować ważne miejsce w strukturze uczelnianej* (Wstęp, s. 10). Przytoczona teza jest, w mojej opinii, dwuelementowa: można rozważyć rozdzielnie roli zmian we współczesnym bibliotekarstwie (niezależnie od typu) od części mówiącej o zależności roli biblioteki w strukturze uczelni od jej adaptacji do potrzeb i warunków otoczenia. Niezbyt szczęśliwe wydaje się tu początkowe sformułowanie, że *tezą pracy jest pokazanie* (bliższe raczej celowi).

Oprócz wspomnianej tezy, Autorka stawia również hipotezę mówiącą, że *współpraca umożliwiła osiągnięcie celów, które nie byłyby do zrealizowania w inny sposób* (s. 11), powiązaną z drugim pytaniem badawczym, o rolę współpracy dla działań projakościowych biblioteki.

Zastosowana metodologia badania, tzn. studium przypadku, uwzględnia działania o charakterze ilościowym i jakościowym; ta różnorodność metod i technik badawczych jest zdecydowanie mocną stroną pracy i pozostaje w zgodzie ze współczesnym podejściem w obszarze badania instytucji kultury, zalecającym różnicowanie metod zbierania i analizy danych w celu uzyskania maksymalnie wieloaspektowego obrazu rzeczywistości badanej. Doktorantka zastosowała w badaniach analizę materiałów źródłowych, przegląd literatury

przedmiotu, obserwację uczestniczącą, pogłębione wywiady indywidualne oraz badanie ankietowe.

W rozdziale pierwszym *Rynek uczelni niepublicznych w Polsce oraz ich biblioteki* mgr Justyna Niedźwiecka-Ambroziak szczegółowo opisuje podstawy prawne działalności uczelni niepublicznych w Polsce. Omawia miejsce i sytuację szkolnictwa niepublicznego w polskim systemie edukacji (*nota bene* tytuł tego podrozdziału jest nieco mylący, za szeroki – sugerujący uwzględnienie niepublicznych instytucji edukacyjnych na wszystkich poziomach edukacji) oraz konsorcja edukacyjne jako specyficzną formę funkcjonowania uczelni niepublicznych. W ostatniej części tego rozdziału Autorka prezentuje stan wiedzy na temat bibliotek uczelni niepublicznych w Polsce. Nakreśla podstawy prawne, funkcje i zadania bibliotek naukowych.

Jak wspomina Doktorantka, *stan większości bibliotek uczelni publicznych pozostaje nierozpoznany* (s. 59). Brak publikacji i dostępnych danych statystycznych był z pewnością znaczącą barierą w pisaniu tego rozdziału i stanowi o zauważalnym przez czytelnika braku jeśli chodzi o kontekst prowadzonych badań. Jednocześnie widać, że Autorka nie szczędziła wysiłku w poszukiwaniu danych i informacji. Być może częściowym rozwiązaniem byłoby choćby szkicowe nakreślenie, odwołanie się do sytuacji analogicznych placówek w innych krajach. Oczywistym jest, że może być ona znacząco różna od sytuacji w Polsce (zależnie od kraju), ale wobec braku pogłębionych opracowań o zasięgu krajowym stanowiłoby to ciekawy punkt odniesienia.

W rozdziale drugim Doktorantka, zgodnie z tytułem, przedstawia *Założenia teoretyczne pracy i metodologię badań własnych*. Podstawowym odniesieniem teoretycznym jest kultura organizacyjna jako sfera, w której następują redefinicje wartości i zapadają decyzje dotyczące zmiany sposobów funkcjonowania. Wybór jest oczywiście słuszny, ale trzeba zaznaczyć, że praca (w tym logika wywodu) zyskałaby na czytelności, gdyby *kultura organizacyjna* (lub *zarządzanie zmianą*) jako odniesienie teoretyczne pojawiła się w podstawowych założeniach (celach, hipotezach, pytaniach) badania.

Następnie Autorka wspomina o typach zmian w organizacji, w tym w szczególności w bibliotekach, a na tym tle wprowadza pojęcie *kultury organizacji uczącej się*. W rozdziale teoretycznym pojawia się część omawiająca przyczyny i obszary wprowadzania zmian w bibliotekach Wyższych Szkół Bankowych. W pierwszym jej fragmencie Doktorantka wraca

znów do wiedzy teoretycznej dotyczącej typów zmian w bibliotece, następnie wprowadza pojęcia marki, wspominając o Badaniach Atrybutów Marki jako kontekście zmian wprowadzanych w przedmiotowych księżnicach. W moim odczuciu informacja dotycząca zarówno Księgi Marki, jak i przywołanego wyżej badania BAM, jest rozproszona i nieoczywista. Brakuje konkretnego, precyzyjnego opisu tych narzędzi, procedur i efektów ich stosowania, najlepiej w początkowych partiach rozprawy. Wynika to zapewne z faktu, że Autorka ma z nimi do czynienia na co dzień w pracy zawodowej i traktuje je intuicyjnie. Ponadto prezentacja pojęcia marki (brandu) powinna pojawić się wyżej, w podrozdziale 2.1, gdzie przez kolejnych 8 stron dyskutowane jest szerokie, teoretyczne ujęcie kultury organizacji i jej składowych.

W drugiej części rozdziału teoretycznego Doktorantka przedstawia szczegółowo metodologię badań. Jak już zaznaczyłam, zastosowaną triangulację uważam za mocną stronę badania. Wybór został dokonany celowo, ze świadomością towarzyszącego ryzyka (np. znajomości badacza i respondentów). W sekcji 2.2.1 Analiza źródeł, tj. dokumentów zastanych (s. 86) umieszczono następujące zdanie: *Techniki badań dokumentów mogą ograniczać się do ustalenia faktycznego stanu rzeczy, mogą też gromadzić dane do prognoz przyszłościowych*. Wydaje się jednak, że funkcje narzędzi badawczych nie zależą od nich samych, ale są wtórne względem przedmiotu badania i wyboru badacza. Trzeba mianowicie wybrać takie techniki, które pozwolą na uzyskanie jednego i/lub drugiego celu. Sądzę w takim razie, że powyższe zdanie należy traktować jako skrót myślowy.

Inną trudnością w lekturze rozprawy jest rozproszenie informacji o przyjętych hipotezach. Na s. 90 pojawiają się kolejne dwie: *współpraca bibliotek wzmacnia kapitał szkoły wyższej oraz kultura organizacyjna ma wpływ na prestiż biblioteki oraz na jej ogólną kondycję*. Są one kolejnymi po hipotezie opisanej na s. 11 (we Wstępie, przypomnijmy: *współpraca umożliwiła osiągnięcie celów, które nie byłyby do zrealizowania w inny sposób*), dotyczącymi roli współpracy bibliotek. Można podejrzewać, że jest to ta sama hipoteza, która została tu przedstawiona w nieco innym brzmieniu. Dane opisujące tę współpracę zostały pozyskane w trakcie badania, Autorka nie podsumowuje ich jednak w kontekście postawionej hipotezy (jednej lub obu). Ponadto hipoteza druga (dotycząca kultury organizacyjnej) jest zbyt ogólnikowa, aby można było ją zweryfikować. Co bowiem oznacza określenie „ogólna kondycja biblioteki”?

W prezentacji techniki ankiety Doktorantka jednocześnie uzasadnia wybór zakresu badania, tj. analizowanie nowych umiejętności użytkowników, zdobywanych dzięki korzystaniu z nowych usług i bazy źródeł (s. 94). Podaje dość wyczerpujące informacje o wprowadzeniu nowej usługi (s. 94-97), które nieco zakłócają logikę wyводу dotyczącą w tym fragmencie prezentacji metodologii badania. Takie wymieszanie prezentacji metod i uzasadnienia przedmiotu badania jest trudne w odbiorze. Sprawa też wrażeń, że kolejność działań Badacza była nieprawidłowa: zamiast zdefiniowania zakresu analiz i uzasadnienia dokonanego wyboru, najpierw dokonano wyboru narzędzi, a następnie szukano dla nich zastosowania.

Rozdział trzeci przedstawia wyniki analizy działalności naukowo-informacyjnej oraz edukacyjnej przedmiotowych bibliotek. Tu także pojawia się rozbieżność między tytułem rozdziału a jego zawartością. W pierwszej kolejności Doktorantka prezentuje 4 systemy informacyjno-biblioteczne, z których każdy obejmuje więcej niż jedną placówkę z holdingu TEB. Wspomina również o wspólnym portalu korporacyjnym WSB, gdzie dostępne są informacje i usługi biblioteczne. Zgodnie z przyjętą interpretacją działalności naukowo-informacyjnej, kolejny podrozdział przedstawia ogólnokrajową współpracę bibliotek. Poruszane jest tu m.in. funkcjonowanie Koła Bibliotek Niepublicznych Szkół Wyższych we Wrocławiu, współpraca z centrum NUKAT, działalność Sekcji Bibliotek Niepaństwowych Szkół Wyższych Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich. W podrozdziale tym opisano jednak *ogólnokrajową* (jak głosi podtytuł) współpracę bibliotek szkół niepublicznych, a więc nie tylko księżnic WSB. Ich udział w tej współpracy przedstawiono w 3 krótkich akapitach, co (względem tytułu rozdziału) wydaje się zachwianiem proporcji. Kolejne podrozdziały dotyczą polityki gromadzenia zbiorów, zasobów niematerialnych bibliotek uczelni niepublicznych (w tym kadry) oraz najważniejszych obszarów działalności naukowej, publikacyjnej i edukacyjnej bibliotek WSB.

Jeżeli jeszcze raz odwołamy się do dość ogólnej interpretacji działalności naukowo-informacyjnej bibliotek, to polityka gromadzenia zbiorów z pewnością do niej przynależy. Zasoby niematerialne, w tym kadra, wydają się jednak być raczej aspektem zarządzania niż działalności. Przy czym tak naprawdę podrozdział od samego początku (*Rozwój zasobów ludzkich jako jeden z obszarów w sferze zarządzania...*, s. 122) dotyczy wyłącznie kapitału społecznego bibliotek, podtytuł jest więc mylący. Inne elementy, takie jak kapitał

strukturalny, są tam wspomniane jednym zdaniem (s. 123). Brak informacji o innych formach zasobów niematerialnych, takich jak relacje (współpraca bibliotek opisana we wcześniejszym podrozdziale, co można interpretować jako wyłączenie tego obszaru z zasobów niematerialnych; brak informacji o relacjach z np. otoczeniem społecznym), marka, zasoby informacji i wiedzy (w przypadku bibliotek kluczowe), prawa autorskie, komunikacja.

Kolejny podrozdział prezentuje (częściowo ponownie) najważniejsze obszary działalności naukowo-informacyjnej i edukacyjnej bibliotek uczelni niepublicznych, wybrane na podstawie tematyki konferencji tychże placówek. Pytanie, czy jest to właściwe kryterium analizy? Autorka omawia po kolei działalność naukową (organizację i uczestnictwo w konferencjach i seminariach), publikacje bibliotekarzy WSB, które częściowo przynajmniej powinny się mieścić w działalności naukowej, pozostałe jednak mają charakter działalności zawodowej i popularyzacyjnej (ze względu na tytuły czasopism, w których się ukazały). Tu warto wspomnieć o zawartej w aneksie *Bibliografii publikacji pracowników bibliotek WSB* za lata 1997-2016, pierwszym tego typu opracowaniu. Jednocześnie trzeba zapytać, dlaczego mimo zadeklarowanego zasięgu chronologicznego badania na lata 1995-2017, bibliografia jest krótsza. Czy należy rozumieć, że w pozostałych latach nie ukazały się żadne publikacje autorstwa pracowników bibliotek WSB? Nie można też nie wspomnieć o błędnym zakwalifikowaniu periodyków „Zagadnienia Informacji Naukowej” czy „Zarządzanie Biblioteką” jako czasopism fachowych (s. 143).

W rozdziale czwartym Autorka przedstawia wyniki analizy sprawozdań bibliotecznych oraz wyniki badań ilościowych i jakościowych (wywiadów), w celu omówienia głównego celu pracy, tj. jakości (dobrych praktyk) i innowacyjności usług bibliotecznych w sieci Wyższych Szkół Bankowych. Tu także pojawia się nieco więcej informacji na temat Badania Atrybutów Marki (s. 151-152) jako działania projakościowego w skali uczelni. Tekst pozostaje jednak niejasny dla czytelnika spoza struktur WSB, np. we wprowadzeniu do pierwszego podrozdziału czytelnik dowiaduje się, że *celem opracowania zestawienia była identyfikacja dobrych praktyk w zakresie atrybutu „Przyjazności” i „Praktyczności” realizowanych w WSB w ramach działalności bibliotek...* (s. 153). Nie wiadomo jednak, co to za atrybuty, ani dlaczego akurat te zostały do badania wybrane.

Zestawienie dobrych praktyk opracowano na podstawie analizy materiałów źródłowych – sprawozdań bibliotek z realizacji Księgi Marki WSB. Opisy dobrych praktyk

powstały w ramach tworzenia Księgi Marki Według przyjętej dla potrzeb tego dokumentu definicji, dobre praktyki są w istocie zmianami, wdrożonymi i kontynuowanymi. To informacja wiele wyjaśniająca w kontekście wspomnianych wyżej problemów z ulokowaniem badań w obszarze zarządzania zmianą, powinna więc znaleźć się w początkowych partiach tekstu (nie dopiero na s. 156).

W tym samym miejscu Doktorantka pisze o budowie *modelu dobrych praktyk w bibliotekach uczelnianych*. Model ten jest rodzajem typu idealnego, w oparciu o który można będzie dokonywać identyfikacji dobrych praktyk (s. 156). Trudno się jednak rozeznaczyć, czy chodzi o przedstawione w dalszej części rozdziału standardy praktyk i działań projakościowych, czy też model jest wspomniany jako cel odległy i idealny, do zrealizowania w przyszłości. Jeśli mamy do czynienia z pierwszym rozwiązaniem, należałoby uporządkować terminy (model – standardy), a także warto byłoby uwzględnić zaproponowany „model” jako jeden z celów i jednocześnie wyników przedstawianego badania.

Zestawienie dobrych praktyk wymaga, w moim odczuciu, przereklamowania. Autorka przedstawia poszczególne działania według elementów schematów dla poszczególnych typów praktyk. Schematy te są jednak umieszczane po prezentacji tekstowej, co utrudnia recepcję. W pierwszej lekturze czytelnik nie wie, dlaczego prezentacja zaczyna się od takiej a nie innej praktyki lub dlaczego nie są one opisywane według chronologii wprowadzania (np. na s. 157 najpierw opisywana jest praktyka wdrożona w roku akademickim 2013/2014, a następna – z roku 2012/2013). Dobrze byłoby poprzedzić opis krótkim przedstawieniem logiki prezentacji.

Na podstawie analizy dobrych praktyk i innowacji mgr Julita Niedźwiecka-Ambroziak proponuje 16 standardów praktyk i działań projakościowych, wyznaczających ramy funkcjonowania bibliotek holdingu. Odpowiadają one aktualnym potrzebom użytkowników oraz takim, które dają się przewidzieć w najbliższej przyszłości (np. standard XV dotyczący bezprzewodowego dostępu do Internetu).

W rozdziale 4.2 Autorka przedstawia wyniki badania ankietowego satysfakcji użytkowników bibliotek WSB w odniesieniu do korzystania z nowych form zbiorów i narzędzi dostępu do nich. Chodzi o *rozszerzenie oferty źródeł elektronicznych udostępnianych czytelnikom w trybie on-line o nowe media – książki elektroniczne na platformie IBUK Libra, czynniki e-booków raz z wgranymi kolekcjami, a także audiobooki* (s. 182). Kryterium wyboru było pokazanie otwartości bibliotek WSB na nowe technologie. Dane ilościowe pozyskane w wyniku badania ankietowego są opracowane

poprawnie, w przejrzysty sposób, z odniesieniem do kontekstu sytuacyjnego i warunków funkcjonowania konkretnych placówek.

Ostatnia część rozdziału 4 dotyczy diagnozy kultury organizacyjnej bibliotek holdingu TEB. Został on opracowany na podstawie analizy danych jakościowych pozyskanych w pogłębionych wywiadach indywidualnych. W tym fragmencie Autorka odnosi się częściowo do postawionych we Wstępie hipotez *dotyczących mechanizmów wspomagających lub blokujących zarządzanie zmianą w bibliotekach holdingu TEB* (s. 193). Hipotezy postawione we Wstępie oraz na s. 90 nie mówiły o istnieniu takich mechanizmów, były inaczej sformułowane. Nie ma tu jednak konkretnej informacji o ich potwierdzeniu bądź sfalsyfikowaniu (s. 193) – wspomniano ogólnie o tym, że zostały one (jak się można domyślać – częściowo) potwierdzone i odrzucone, nie zaznaczono jednak, w których konkretnie aspektach. Podane są przykłady wypowiedzi respondentów, ale brak podsumowania i konkluzji.

W Zakończeniu mgr Julita Niedźwiecka-Ambroziak stwierdza, że teza dotycząca wpływu wprowadzania zmian na miejsce biblioteki w strukturze uczelnianej została udowodniona. Nie znalazłam konkretnego odniesienia do fragmentów wprost potwierdzających takie stwierdzenie. Mamy oczywiście zapisy mówiące o znaczeniu zmian (w postaci dobrych praktyk i innowacji) i pozytywnej ich ocenie w Badaniu Atrybutów Marki oraz w Księdze Marki, ale nie potwierdzono wprost, że dzięki temu *biblioteka może zajmować ważne miejsce w strukturze uczelnianej* (s. 202). Lub inaczej – potencjał taki oczywiście istnieje, ale czy faktycznie jest realizowany? Innymi słowy – jak zmienia się miejsce biblioteki w takiej strukturze? W Zakończeniu Doktorantka nie odnosi się do pozostałych postawionych przez siebie hipotez. Trzeba też wspomnieć, że określenie *w jakimś stopniu się to udało* (s. 206, mowa o realizacji celu rozprawy) nie ma charakteru naukowego, trudno na takiej podstawie ocenić skuteczność przeprowadzonego badania.

Niewątpliwie najłabszą stroną pracy jest język i styl wypowiedzi oraz logika wywodu. Autorka proponuje tezę i hipotezy, ale nie odnosi do nich konsekwentnie w kolejnych częściach rozprawy, w celu weryfikacji. Brakuje wyczerpującego wyjaśnienia podstawowych narzędzi i terminów, takich jak Badanie Atrybutów Marki i Księga Marki. Część tekstu dotycząca podstaw teoretycznych (np. charakterystyka marki) powinna znaleźć się wcześniej, co już wyżej wspomniano.

Ze względu na bardzo dużą liczbę błędów stylistycznych (w tym składniowych), częste powtórzenia wyrazowe, błędy interpunkcyjne, nie będą one tu przytoczone, uwagi te zostały jednak przekazane do wiadomości Doktorantki. Przykładowo można wymienić:

Dotychczas systematyzacją i opisem tego zjawiska na rynku polskich usług edukacyjnych podjętą się jedynie (...) (s. 15).

Począwszy od roku 1989 szkolnictwo wyższe w Polsce uległo wyraźnym przeobrażeniom, a jedną z jego głównych cech była prawdziwa eksplozja uczelni niepublicznych (s. 20).

Oprócz zakupów ze środków własnych i pozyskanych z zewnątrz księgozbiór pozyskuje się z wymiany oraz darów, gromadzą również dokumenty kartograficzne i audiowizualne (s. 119).

Biblioteki są stale obecne w środowisku bibliotekarzy, uczestniczy w konferencjach, seminariach, kursach, i w pracach sekcji Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich (s. 140).

W pracy pojawił się też błąd ortograficzny (s. 26: *niewyrażenia* napisane rozdzielnie. Nazwa/określenie *Księga Marki* ma różną pisownię, w większości wielkimi literami, ale zdarza się też małymi (np. s. 155, 191, 199).

Autorka błędnie stosuje określenie „bibliotekarski” do studiów wyższych o kierunku „bibliotekoznawczym” – np. w Tabeli 6 na s. 127 oraz w tekście na s. 139 (zakładam, że wspomniane tam teksty naukowe publikuje się w literaturze bibliotekoznawczej, nie tylko bibliotekarskiej). Badania również prowadzi się z zakresu bibliotekoznawstwa, nie bibliotekarstwa.

W opisach bibliograficznych brak daty aktualizacji źródeł elektronicznych. Autorka powieliła niepotrzebnie opisy zarówno fragmentów (rozdziałów) wieloautorskich prac zbiorowych, jak i podaje opis całej publikacji (np. opisy nr 10 i 13, 24 i 60, 1, 76 i 177 w części Opracowania). Internetowy System Aktów Prawnych jest raczej narzędziem (wyszukiwarką) niż źródłem samym w sobie, zwłaszcza że opisy poszczególnych aktów prawnych również są uwzględnione w liście bibliograficznej. Brak informacji o miejscu przechowywania dokumentów archiwalnych (np. opis 15, s. 208 – chyba, że jest to dokument elektroniczny, ale to nie wynika z opisu). Błędny opis artykułu w czasopiśmie (jak fragmentu pracy zbiorowej – np. pkt. 31 w części Opracowania). Brak podania redaktora/ów pracy zbiorowej w pkt. 37 (Opracowania). Różne style opisu prac zbiorowych (nazwiska redaktorów po lub przed tytułem – por. np. opisy 184 i 188).

Podsumowanie

Rozprawa doktorska mgr Julity Niedźwieckiej-Ambroziak jest efektem samodzielnych badań przeprowadzonych metodami ilościowymi i jakościowymi, w ramach realizacji studium przypadku bibliotek holdingu TEB, w szczególności ich działalności naukowo-informacyjnej i jakości usług. Wartość badania zasadza się przede wszystkim w uzupełnieniu wiedzy na temat funkcjonowania bibliotek uczelni niepublicznych oraz wykorzystanej metodologii.

Autorka stosuje w projekcie kilka metod jakościowych i ilościowych, co jest jego znaczącą zaletą i pozwala na skonfrontowanie wyników uzyskanych przez zastosowanie różnych technik i narzędzi, z korzyścią dla budowania kompletnego obrazu funkcjonowania przedmiotowych bibliotek i formułowanych wniosków. Autorka wykazała się dużą znajomością wiedzy przedmiotowej oraz metodologicznej, w szczególności w obszarze badawczym bibliotekoznawstwa. Za słabszą stronę pracy uznać należy logikę wywodu (w tym konsekwentne odnoszenie się do celów, tez i hipotez badania) oraz język wypowiedzi.

Biorąc pod uwagę wartość merytoryczną rozprawy, wysiłek badawczy Doktorantki, mimo dostrzeżonych błędów językowych stwierdzam, iż **przedłożona do recenzji rozprawa odpowiada wymaganiom stawianym rozprawom doktorskim.**

Wnoszę o dopuszczenie mgr Julity Niedźwieckiej-Ambroziak do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

